

Historie. Og det ærede Medlem kan jo sige til mig, at det er kedeligt og ubehageligt og sørgeligt, men saadan gaar det nu en Gang: à la guerre comme à la guerre.

Martin Madsen: Ja, denne Sag har jo ganske vist taget noget længere Tid, end man i og for sig skulde have tænkt var nødvendig, da den staar i saa ringe Forbindelse med det Emne, hvorom der forhandles. Men naar de Herrer have villet det saaledes, skal jeg for mit Vedkommende tage min Del deraf. Jeg vender mig da først til den ærede Ordfører, som i væsentlig Grad beskæftigede sig med mig, og jeg skal søge at godtgøre Berettigelsen af, hvad jeg har fremført i denne Sag. Den ærede Ordfører gik ud fra, at vi vare enige om at faa en bedre Kontrol eller om muligt overhovedet at faa Kontrol paa dette Punkt. Ja, der ere vi enige. Men dermed hører ogsaa Enigheden op. Det er det eneste Punkt. De næste Punkter har han ikke opfattet saaledes som jeg. Men fra hans Side set kan det være rigtigt. Han siger, at det næste Punkt er det, at jeg har hævdet, at vi ingen Ret have til Indblanding. Det hævdede jeg, og det hævder jeg fremdeles. Det tredje Punkt er ikke det, som den ærede Ordfører sagde, det var, nemlig at Indholdet var urigtigt. Ja, en Del af Indholdet er urigtigt, har jeg sagt. Men jeg har samtidig sagt, at hvis man skulde faa fuld Forstaaelse af det til Grund liggende, vare Oplysningerne ikke tilstrækkelig fyldestgørende. Jeg skal gerne følge denne Form, men jeg maa dog først svare paa enkelte af de Ting, der ere fremførte af den ærede Ordfører. Jeg hævdede altsaa først og fremmest det Udgangspunkt, at man kan ønske en Kontrol. Naar nogen har ment, at mit Forslag var vaklende eller valent, tror jeg, der blev sagt, for saa vidt som jeg indrømmer, at det var ønskeligt at faa en bedre Kontrol, og i det næste Øjeblik angriber Betænkningen, forstaar jeg ikke denne Opfattelse, thi det forekommer mig, at det, jeg har gjort, er at dele Sagen i to bestemte Dele. Den ene Side af Sagen er det, at der foreligger et Uheld. En Institution, som vi alle have Sympati for, i alt Fald for den Virksomhed, den driver, har været saa uheldig at tabe en Del Penge. For at slikt kunde undgaas i Fremtiden, kunde jeg ønske en Kontrol. Det er den ene Side af Sagen. Jeg ser ikke, at der er noget valent i, at jeg er enig med de Herrer derom. Det

næste var, at jeg sagde, at Vejen til at naa en saadan Kontrol absolut ikke er den, man her er gaaet, nemlig at skrive en Betænkning om en Sag, der ikke i mindste Maade vedkommer Rigsdagen i sidste Instans, hvor man kun kan komme frem ad Frivillighedens og Forhandlingens Vej, og er det Forhandling, betakker jeg mig for at være med til en saadan Forhandling.

Det var i disse to Dele, jeg delte mit Indlæg forleden Dag. Selve de personlige Angreb har jeg kun flygtigt beskæftiget mig med, thi de vedrørte jo egentlig ikke mig; jeg har jo ikke været saaledes inddraget i dem, at der er nogen Grund til for mig at tage dem op. Det er Betænkningens Indhold, jeg har kritiseret, og dertil vil jeg holde mig igen. Men jeg maa dog svare paa enkelte af de Punkter, hvor Ordførers Kritik var rettet direkte til mig. Han spurgte mig, om jeg mente, at der var administreret forsvarligt. Jeg maa sige, jeg mener, at det, som han jo ogsaa har sagt, var uhyre uforsigtigt at udlaane en saa stor Sum i en og samme Ejendom. Om man vil kalde dette forsvarligt eller uforsvarligt, ved jeg ikke. Men jeg siger for mit Vedkommende, at der er meget uheldigt administreret paa dette Omraade, og vil man søge at undgaa det for Fremtiden, vil jeg for mit Vedkommende gerne være med til, det har jeg netop sagt. Saa siger han: Vi maa dog øve Kontrol og Kritik. Det, jeg har hævdet, er netop det, at paa dette Omraade har Finansudvalget hverken Ret til Kontrol eller til Kritik. Ja, man kan jo tage sig Ret til at kritisere alt muligt mellem Himmel og Jord, men da denne Fond ikke paa noget Punkt sorterer under Statsmagten, er der ikke Tale om, at vi have Ret til Kritik og Kontrol her. Det er netop Ret til Kontrol, man vil søge at faa. — Den ærede Ordfører sammenlignede min Stilling som Statsrevisor med Revisorernes Stilling her. Jeg ved ikke, om det har det mindste med denne Sag at gøre. Jeg skal, hvad min Stilling som Statsrevisor angaar, kun henvise til de aflagte Regnskaber, og hvad der overhovedet er fremkommet fra den Side, og han vil ikke, saa vidt jeg har set, have fundet nogen Lejlighed til at drage mit Arbejde ind her. Jeg tror nok, det skal staa for hans Kritik. Jeg er ikke saa uvant med at omgaaas Pen og Blæk og det danske Sprog. Den ærede Ordfører siger saa, at det ikke har været hans Mening at rette nogen Anke mod Kasserevisionen. Det er meget mu-